

Sygn. akt III RC 207/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Danuta Wolska

Protokolant: sekretarz sądowy Magdalena Grzęda , starszy sekretarz sądowy Agnieszka Rzepkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 grudnia 2016 r. w Puławach

sprawy z powództwa A. D.

przeciwko J. P. (1)

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

I. ustala, że obowiązek alimentacyjny powoda A. D. (...) względem jego byłej żony J. P. (1) PESEL (...) ustalony wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie 13 marca 2014 roku w sprawie sygn. akt III C 2082/13 wygasł z dniem 15 lipca 2016r.;

II. znosi wzajemnie między stronami koszty procesu;

III. nie obciąża pozwanej J. P. (1) nieuiszczoną opłatą od pozwu, którą przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III RC 207/16

UZASADNIENIE

W dniu 15 lipca 2016 roku do Sądu Rejonowego w Puławach wpłynął pozew A. D. przeciwko J. D., w którym powód wniósł o ustalenie, że jego obowiązek alimentacyjny względem pozwanej, ustalony wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 13 marca 2014 roku w sprawie sygn. akt III C 3082/13 ustał. Ponadto powód złożył wniosek o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Kmp 39/16 prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Puławach T. P. oraz wniosek o zwolnienie od opłaty od pozwu.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że pozwana J. D. jest byłą żoną powoda. Z uwagi na stopień zamożności powoda w czasie poprzedniego orzekania o alimentach, kwota alimentów ustalona w wysokości po 4.000 zł miesięcznie na rzecz pozwanej była przez powoda uznana pomimo tego, że pozwana nigdy nie znajdowała się w niedostatku , a rozwód orzeczono na zgodny wniosek stron bez orzekania o winie.

Dodatkowo powód podniósł, że obecnie pozwana żyje w konkubinacie, pracuje, samodzielnie się utrzymuje i nie znajduje się w niedostatku. Z uwagi na dokonane w małżeństwie rozporządzenia majątkiem, pozwana jest jedynym właścicielem całego majątku wspólnego byłych małżonków i nie była zobowiązana do jakiegokolwiek spłaty na rzecz powoda.

Odnosząc się do swojej sytuacji powód wskazał, że jest ona trudna. Obecnie powód pracuje na 1/4 etatu w korporacji taksówkowej, zawiesił działalność gospodarczą. Zarobki powoda wynoszą około 500 zł netto miesięcznie. Powód posiada 500.000 zł zadłużenia w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, Urzędzie Skarbowym oraz u podmiotów

prywatnych. Korzysta z pomocy finansowej syna zamieszkałego w Holandii. Dzieci stron zostały przez pozwaną wymeldowane z domu i nie utrzymują z pozwaną jakichkolwiek kontaktów.

Ponadto powód podniósł, że Sąd Okręgowy orzekając alimenty w kwocie 4.000 zł przyjął jedynie stanowisko stron nie badając zakresu niedostatku pozwanej. W szczególności powód w czasie orzekania o obowiązku alimentacyjnym względem pozwanej prowadził dobrze prosperującą firmę i to jedynie spowodowało, że zgodził się na alimenty w kwocie po 4.000 zł miesięcznie.

(pozew z uzasadnieniem k. 3-4 a.s.)

Postanowieniem z dnia 4 sierpnia 2016 r. powód został zwolniony od opłaty stosunkowej od pozwu w całości.

(postanowienie k. 27a.s.)

W odpowiedzi na pozew, która wpłynęła do Sądu w dniu 16 sierpnia 2016 r. pozwana nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie oraz o oddalenie wniosku o zabezpieczenie powództwa w niniejszej sprawie. Pozwana wskazała, że aktualne jej nazwisko brzmi P., które jest jej rodowym nazwiskiem, do którego powróciła po rozwodzie z powodem.

Na uzasadnienie swojego stanowiska pozwana J. P. (1) wskazała, że wbrew twierdzeniom powoda znajduje się w niedostatku od momentu, gdy jej małżeństwo z powodem zostało rozwiązane przez rozwód. Pomimo wyłącznej winy powoda za rozpad małżeństwa, zgodziła się na rozwód bez orzekania o winie, aby możliwie szybko zakończyć postępowanie sądowe.

Dodatkowo na uzasadnienie swojego stanowiska pozwana podniosła, że jest osobą bezrobotną zarejestrowaną w Powiatowym Urzędzie Pracy w P. bez prawa do zasiłku. Pozostaje w całości na utrzymaniu swoich rodziców.

Nadto podniosła, że w 2005 r. powód po ustanowieniu rozdzielności majątkowej przekazał jej należący do niego majątek w postaci nieruchomości, jednakże od 2009 r. majątek ten jest bardzo zadłużony na skutek poręczenia zobowiązań zaciągniętych przez powoda i na niej spoczywa obowiązek spłaty zadłużenia. Aby spłacić zobowiązania, gdyż nie posiadała i nie posiada żadnych dochodów, postanowiła sprzedać część działek, a z uzyskanych pieniędzy spłaciła długi zaciągnięte przez powoda A. D.. Dom, w którym mieszka razem z rodzicami i bezdomnym przyjacielem rodziny P. W. (1) przekazała swoim rodzicom, gdyż nie była w stanie opłacać rachunków za tę nieruchomość. Przeczyła twierdzeniom powoda, iż pozostaje w związku z innym mężczyzną oraz, że uzyskuje dochody z pracy zarobkowej.

Ponadto pozwana J. P. (1) podniosła także, że powód A. D. nigdy nie zapłacił na jej rzecz nawet niewielkiej części alimentów, które zostały jej przyznane wyrokiem Sądu Okręgowego. W ocenie pozwanej powód zgodził się na tak wysokie alimenty z pełną świadomością, że nie będzie ich płacił, a po przekazaniu pozwanej przez powoda nieruchomości do niego należących, nie będzie majątku, do którego pozwana mogłaby skierować egzekucję.

W odpowiedzi na pozew pozwana przyznała, że będąc właścicielką domu, gdzie mieszka obecnie z rodzicami wymeldowała z niego dzieci, gdyż chciała uniknąć przykrości związanych z postępowaniem komorniczym prowadzonym przeciwko jej dzieciom.

Pozwana podniosła także, że po rozwodzie przeżywała przez długi czas załamanie psychiczne i nie była w stanie starać się o podjęcie jakiegokolwiek pracy. Gdy stan zdrowia pozwanej polepszył się, próbowała znaleźć pracę lecz przez to, że przez niemal cały okres małżeństwa nie pracowała, potencjalni pracodawcy nie chcieli zatrudnić osoby bez doświadczenia.

W końcowej części uzasadnienia pozwana w szczególności podniosła, że w porównaniu z powodem, który jest zatrudniony w korporacji taksówkarskiej nie posiada jakichkolwiek dochodów, co prawda nie ma na to dowodów, ale uważa że powód w chwili obecnej osiąga znaczne dochody, których nie ewidencjonuje. Powód jest osobą operatywną i uzdolnioną w kwestii prowadzenia interesów. Przed rozwodem powód prowadził świetnie prosperujący interes,

handlując obuwem, a osiągnane wówczas przez powoda dochody pozwalały mu na zakup wszystkiego, o czym tylko pomyślał.

(odpowiedź na pozew k. 32-34 a.s.)

Postanowieniem wydanym posiedzeniu niejawnym w dniu 25 sierpnia 2016 r., Sąd oddalił wniosek powoda o zabezpieczenie powództwa.

(postanowienie k. 51-53v.)

Na rozprawie w dniu 31 października 2016 roku powód poparł żądanie pozwu oraz wnosił i wywodził jak w pozwie. Pozwana powództwa nie uznawała, wносиła o jego oddalenie.

(protokół rozprawy k. 70-72 a.s.)

Na rozprawie w dniu 12 grudnia 2016 roku powód A. D. poparł powództwo. Pełnomocnik pozwanej nie uznawał powództwa, wniósł o jego oddalenie w całości.

(protokół rozprawy k. 90-93v.)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strony zawarły związek małżeński 26 grudnia 1988r z którego mają dwóch pełnoletnich samodzielnych synów 27-letniego D. i 26 – letniego M. .

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie w sprawie sygn. akt III C 3082/13 z dnia 13 marca 2014 roku związek małżeński stron został rozwiązany bez orzekania o winie. W punkcie II-gim wyroku Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej alimenty w kwocie 4000 zł miesięcznie.

(akta sprawy III C 3082/13; k. 24 - wyrok, k. 24 - zeznania stron)

W czasie orzekania w sprawie o rozwód strony pozostawały w ustroju rozdzielności majątkowej ustanowionej aktem notarialnym umowy majątkowej małżeńskiej z dnia 24 maja 2005r.

A. D. prowadził działalność gospodarczą w postaci sklepu obuwniczego, przynosząc dochód w wysokości około 6-10 tysięcy złotych miesięcznie.

Obecnie powód ma ukończone 49 lat z wykształcenia jest mechanikiem. Jest właścicielem nieruchomości o pow. 0,13 ha we wsi B. zabudowanej domem mieszkalnym o pow. 60m² w stanie surowym, którą to nieruchomość po rozwodzie była żona przepisała na rzecz powoda. Nieruchomość powyższa jest obciążona kredytem w kwocie ponad 170.000zł i zajęta przez Komornika z tytułu prowadzonych przeciwko powodowi egzekucji.

Powód mieszka ze swoimi rodzicami w mieszkaniu stanowiącym ich własność . Z powodu utraty płynności finansowej zawiesił prowadzoną działalność gospodarczą. Jest zatrudniony w korporacji taksówkarskiej na ¼ etatu za wynagrodzeniem miesięcznym 462 zł brutto. Prowadzone są względem niego liczne postępowania egzekucyjne, a jego łączne zadłużenie sięga kwoty około 700.000 złotych. Zajęte przez komornika zostały jego rachunki bankowe i wynagrodzenie.

(k. 12-20 - zajęcia wierzytelności i wynagrodzenia za pracę; k. 50 - pismo komornika z dnia 11 sierpnia 2016 roku; akta sprawy komorniczej Kmp 39/2016: k. 26 - pismo pracodawcy, zeznania powoda k. 70v.-71, 91v.-92v.)

Pozwana J. D. była właścicielką nieruchomości zabudowanej domem mieszkalnym i budynkiem gospodarczym położonej przy ul. (...) w P., uprzednio stanowiącej wspólność majątkową stron, która to nieruchomość była obciążona kredytem hipotecznym na rozbudowę domu. Nadto była właścicielką lokalu mieszkalnego nr. 46 w W. przy ul.

(...), który zakupiła w dniu 26 czerwca 2012r. w części z kredytu hipotecznego zaciągniętego przez strony w kwocie 192.780zł oraz była właścicielką 6-ciu działek gruntów rolnych położonych we wsi B. pow. Zwoleń o łącznej powierzchni 2,55 ha i nieruchomości o pow. 0,13 ha we wsi B. zabudowanej domem mieszkalnym o pow. 60m² w stanie surowym.

J. D. studiowała w W. i pracowała jako sprzedawca na 1/2 etatu za wynagrodzeniem 652 złote miesięcznie.

Obecnie pozwana ma 47 lat z wyuczonego zawodu jest ekonomistą, ma ukończony kurs brokerski i księgowości komputerowej. Na mocy decyzji administracyjnej z dnia 31 marca 2016r. zmieniła nazwisko na P.. Nadal jest właścicielką nieruchomości położonej w P. przy ul. (...) zabudowanej domem mieszkalnym o pow. ponad 300m² i budynkiem gospodarczym o pow. ponad 100m² oraz 3-ch działek gruntu rolnego położonego we wsi B. powiat Z. o łącznej powierzchni 0,9 ha. Zamieszkuje w domu stanowiącym jej własność w P. przy ul. (...) wraz ze swoimi rodzicami którzy są na emeryturach : J. P. (2) w kwocie 1400zł m-cznie, a M. P. w kwocie około 900zł oraz z P. W. (1), który jest zatrudniony w Zakładach (...) w P..

Po rozwodzie J. P. (1) darowała na rzecz byłego męża nieruchomość o pow. 13 arów położoną we wsi B. zabudowaną domem mieszkalnym w stanie surowym o pow. 60m². Następnie w roku 2015 pozwana J. P. (1) zbyła nieruchomości w postaci 3-ch działek położonych w B. oraz mieszkania w W. za łączną kwotę 237.000zł.

Z środków uzyskanych ze sprzedaży powyższych nieruchomości spłaciła kredyty hipoteczne zaciągnięte na rozbudowę domu w P. oraz na zakup mieszkania w W..

Od dnia 1 sierpnia 2016 r. J. P. (1) jest zatrudniona na 0,25 etatu na umowę o pracę na czas określony do dnia 31 stycznia 2017 r. na stanowisku barman – kelner za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 462,50 zł brutto.

Pozwana wspólnie z rodzicami prowadzi gospodarstwo domowe i rodzice ponoszą koszty utrzymania domu do których w zakresie zużycia prądu i opału dokłada się P. W. (1). Do marca 2015r. tj. do czasu zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej powód przesyłał byłej żonie środki finansowe. Koszty utrzymania domu zajmowanego przez pozwaną wraz z rodzicami i konkubentem wynoszą: zużycie energii elektrycznej 200zł m-cznie, zużycie wody 22zł m-cznie, zużycie gazu 1 butka na 3 miesiące za kwotę 34zł, nieczystości stałe 20zł od osoby miesięcznie, podatek od nieruchomości 600zł za rok, opał w sezonie grzewczym 200zł miesięcznie.

(zeznania stron k- 22v, akt notarialny k-8, zaświadczenie k-11 akt sprawy Sądu Okręgowego sygn. III C 3082/13, akty notarialne k 48-104, treść księgi wieczystej k 105-106 , k. 37 - decyzja o zmianie nazwiska; k. 38 - zaświadczenie PUP w P.; k. 39-40 - wezwanie do zapłaty wraz z informacją; k. 48 - potwierdzenia przelewów; k. 41 - zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego; k. 42 – postanowienie komornika o połączeniu spraw; zeznania pozwanej k. 71-71v., 92v.-93, zeznania powoda k-70-71, 91v-92, zeznania świadka Z. P. k 90v-91v a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedstawione przez strony niniejszego postępowania, uznając je za wiarygodne albowiem dokumenty te korzystają z domniemania określonego w art. 244 k.p.c. i art. 245 k.p.c., a żadna ze stron przedmiotowego postępowania nie udowodniła, że zawarte w nich oświadczenia są niezgodne z prawdą (art. 252 k.p.c. i art. 253 k.p.c.).

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd obdarzył wiarą zeznania powoda A. D. w całości, bowiem są one spójne i logiczne, nadto w zakresie jego uprzedniej i aktualnej sytuacji majątkowej i dochodowej znajdują potwierdzenie w dokumentach złożonych przez powoda, a także przez pozwaną , a nadto w dokumentach znajdujących się w dołączonych w celach dowodowych aktach sprawy o rozwód Sądu Okręgowego w Lublinie.

Sąd ustalając stan faktyczny zeznania J. P. (1) obdarzył wiarą w zakresie jej obecnego stanu majątkowego, spłaconych po rozwodzie zobowiązań finansowych, bowiem znajdują one uzasadnienie w dokumentach znajdujących się w aktach sprawy, a także w części w zeznaniach świadka Z. P..

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanej jakoby nie pozostawała w konkubinacie i jedynie przygarnęła do własnego domu bezdomnego przyjaciela rodziny, a informacja o zaręczynach z P. W. (1) umieszczona na portalu społecznościowym była z jej strony żartem, bowiem są one w tej części sprzeczne dokumentami w postaci wydruku z portalu społecznościowego złożonego przez pozwanego z treści którego jednoznacznie wynika, że w dniu 10 czerwca 2016r. również P. W. (1) zamieścił informację o zaręczynach (vide k-87 a.s.).

Zaznania Z. P. Sąd obdarzył wiarą w tej części, gdzie świadek zeznała co do stanu majątkowego pozwanej i jej zatrudnienia oraz kosztów utrzymania domu. Natomiast nie obdarzył wiarą zeznań świadka w tej części, gdzie świadek zeznała, że strony nie miały ustanowionej rozdzielności majątkowej małżeńskiej, bowiem w tej części są one sprzeczne z dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym jest, że z uwagi na treść punktu I-go wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 13 marca 2014 roku wydanego w sprawie sygn. akt III C 3082 /13 w którym Sąd rozwiązał związek małżeński stron bez orzekania o winie, obowiązek alimentacyjny powoda względem byłej żony został ustalony w oparciu o treść przepisu art. 60 § 1 k.r.o. który stanowi, że małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego.

Przepis art. 61 k.r.o. stanowi, że z zastrzeżeniem przepisu artykułu poprzedzającego do obowiązku dostarczenia środków utrzymania przez jednego z małżonków rozwiedzionych drugiemu stosuje się odpowiednio przepisy o obowiązku alimentacyjnym między krewnymi. Zatem w niniejszej sprawie mają zastosowanie przepisy art. 136-140 k.r.o.

W myśl art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez pojęcie "stosunków" w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego byłego małżonka względem drugiego. Zmiana zatem "stosunków" tak pojmowanych jest zmianą okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego.

Nie ulega wątpliwości, że nie każda zmiana skutkuje zmianą orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana musi być istotna i trwała.

Sąd Najwyższy wyjaśnił, że dla stwierdzenia czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych i wyczerpują te przesłanki, które w sposób istotny wpływają na zakres obowiązku alimentacyjnego.

W niniejszej sprawie przesłankami obowiązku alimentacyjnego A. D. wobec jego byłej żony z jednej strony jest stan niedostatku po stronie J. P. (1), a z drugiej strony możliwości majątkowe i dochodowe pozwanego.

Analizując zmiany jakie wystąpiły po stronie powoda od daty orzeczenia rozwodu zauważyć należy, że wówczas A. D. prowadził działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży obuwi zarówno w sklepie oraz za pośrednictwem internetu i jego dochody miesięczne wynosiły 6-10 tysięcy miesięcznie. W 2015 roku z powodu utraty płynności finansowej w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej powód popadł w długi. Wobec jego osoby jest prowadzonych szereg postępowań egzekucyjnych i jego stan zadłużenia na dzień 11 sierpnia 2016r. w 8-miu sprawach egzekucyjnych prowadzonych przez Komornika przy Sądzie Rejonowym w Puławach wynosiło 383.361,01zł (vide k -50 a.s.). Nadto w 2-ch sprawach egzekucyjnych prowadzonych przez Komornika przy Sądzie Rejonowym Lublin – Wschód w L. J. Z. na dzień 20 czerwca 2016r. w jednej sprawie wynosiło 32.452,09 oraz na dzień 26 stycznia 2016r. w drugiej sprawie wynosiło 32.464,66zł. Ponadto A. D. nie spłaca kredytu w kwocie 179.000zł zaciągniętego na budowę domu

na działce położonej w B.. Poza działką o pow. 13 arów zabudowaną budynkiem mieszkalnym w stanie surowym, która została zajęta przez Komornika, nie ma innego majątku. Mieszka ze swoimi rodzicami, pozostaje z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym . Rodzice ponoszą koszty utrzymania mieszkania. Powód w niewielkim stopniu dokłada się rodzicom do kosztów swojego utrzymania Jedyne dochody jakie obecnie powód uzyskuje to wynagrodzenie za pracę na 1/2 etatu jako taksówkarz w kwocie 287,84zł netto m-cznie. Korzysta z pomocy finansowej syna zamieszkałego w Holandii.

Wobec powyższej analizy Sąd doszedł do przekonania, że po stronie powoda od daty orzeczenia rozvodu nastąpiła trwała zmiana stosunków uzasadniająca uwzględnienie żądania pozwu z datą jego wniesienia, bowiem nawet przyjmując, że powód z uwagi na wiek, wykształcenie winien w pełnym zakresie wykorzystać swoje możliwości w zakresie uzyskania znacznie wyższych dochodów z pracy, to przy jego obecnym zadłużeniu nawet uzyskiwanie wyższych dochodów stawia go w znacznie gorszej sytuacji finansowej w porównaniu do pozwanej.

W tym miejscu wskazać należy, że w ustalonym stanie faktycznym jaki zaistniał po stronie powoda Sąd nie podziela stanowiska pełnomocnika pozwanej wyrażonego w piśmie złożonym na rozprawie w dniu 12 grudnia 2016r. iż wobec A. D. ma zastosowanie art. 136 k.r.o. Bezspornym jest, że A. D. prowadził zyskowną działalność gospodarczą, a obecnie uzyskuje znikome dochody. Niemniej jednak należy zauważyć , że każda działalność gospodarcza niesie za sobą ryzyko i może wskutek wielu czynników niekiedy niezależnych od przedsiębiorcy prowadzić do utraty płynności finansowej, a tym samym bankructwa, co miało miejsce w 2015r. w działalności gospodarczej prowadzonej przez powoda. Dodatkowo podkreślić należy, że powód w pełni zdawał sobie sprawę z ryzyka jakie niesie prowadzona przez niego działalność gospodarcza i w 2005r. podjął wspólnie z pozwaną decyzję o ustanowieniu rozdzielności majątkowej i następnie nabywaniu z uzyskiwanych dochodów z tej działalności wszystkich składników majątkowych w postaci nieruchomości tylko na rzecz żony. Zatem brak jest również podstaw przyjęcia stanowiska, że po ustaleniu obowiązku alimentacyjnego powoda względem byłej żony wyzbył się on majątku.

Uwzględniając żądanie pozwu Sąd miał na względzie również aktualną sytuację majątkową oraz możliwości dochodowe pozwanej. Bezspornym jest, że pozwana jest właścicielką nieruchomości o znacznej wartości. Nie posiada zadłużeń. Jest osobą w wieku 47 lat posiadającą wykształcenie średnie ekonomiczne i ukończone dwa kursy oraz ukończone studia licencjackie . Przy czym z powodów leżących po stronie pozwanej nie obroniła ona pracy licencjackiej. J. P. (1) nie posiada na utrzymaniu małoletnich dzieci. Zatem nic nie stoi na przeszkodzie, aby podwyższyć swoje kwalifikacje poprzez obronę pracy licencjackiej jak również podjąć zatrudnienie na pełnym etacie i tym samym uzyskiwać środki finansowe, które pozwolą na zaspokojenie jej podstawowych potrzeb. W tym miejscu stwierdzić należy, że młodszy syn stron w dniu 3 maja 2008r. ukończył 18 lat , a zatem nic nie stało na przeszkodzie, aby przynajmniej od tego roku pozwana podjęła zatrudnienie, bądź działania mające na celu podwyższenie swoich kwalifikacji, co niewątpliwie zwiększyłoby jej możliwości uzyskania dobrze płatnej pracy.

Nie podzielił też Sąd stanowiska strony pozwanej, iż znajduje się ona w niedostatku. Nadal jest wyłączną właścicielką 3-ch działek rolnych we wsi B., które może w każdym czasie zbyć. Nadto Sad uznał iż pozwana nie znajduje się w niedostatku skoro stać ją na ponoszenie kosztów związanych z zamieszkiwaniem w jej domu bezdomnego P. W. (1), który nie płaci czynszu najmu, a jedynie jak zeznała świadek Z. P. dokłada do opłat za zużycie energii elektrycznej i kosztów opału.

W tym miejscu podnieść należy, że z uwagi na zgodne stanowiska stron w sprawie o rozwód w zakresie żądania alimentów od męża wówczas K. D. Sąd Okręgowy nie badał czy faktycznie K. D. znajduje się w niedostatku.

Chybiony jest zdaniem Sądu również pogląd pełnomocnika pozwanej, iż powództwo jest niezasadne bowiem nie upłynął 5-cio letni okres od orzeczenia rozvodu i zasądzenia alimentów na rzecz byłej żony powoda. Określony w art. 60§3 k.r.o. 5-cio letni termin to rama czasowa po której obowiązek alimentacyjny ustalony na podstawie art. 60§1k.r.o. wygasa, chyba, że ze względu na wyjątkowe okoliczności sąd na żądanie uprawnionego przedłuży wymieniony termin 5-cio letni.

Niniejszy przepis nie wyłącza badania w okresie powyższych pięciu lat od daty orzeczenia rozwodu i zasądzenia alimentów od byłego małżonka nie uznanego za wyłącznie winnego rozkładu pożycia czy wystąpiły przesłanki określone w art. 138 k.r.o.

Uwzględniając całokształt okoliczności w przedmiotowej sprawie Sąd doszedł do przekonania, że zaistniałe zmiany zarówno po stronie powodowej jak i po stronie pozwanej są trwałe przez co uzasadniają uwzględnienie żądania powoda i orzekł jak w punkcie I-szym wyroku.

W punkcie II-gim wyroku o kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art.102 k.p.c.

Nie obciążając pozwanej kosztami sądowymi w punkcie III-cim wyroku Sąd miał na względzie aktualne dochody J. P. (1) i orzekł w oparciu o art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U.2016.623 z późn. zm.).

Z tych wszystkich względów w oparciu o wyżej powołane przepisy Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.